

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5 Fylke: Buskerud
 Tilleggsspørsmålnr. Herad: Sigdal
 Emne: Vannbering Bygdelag: Eggedal
 Oppskr. av: Knut Jellum Gard:
 (adresse): Eggedal G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Der det er lang vei å bære vannet, er vasssels almindelig. Det er typen som holder på begge skuldrene som er almindelig her.

Tre-bøtter ble brukte til omt. 1900. Der var 3 slags: 1. Kølle. Den var mindst og hadde en stav ved som var lengre enn de andre, og hjente som håndtak. 2. Heole. Den var litt større, og hadde "hank", eller håndtak av jern eller vidjer. 3. Så. Den var stor og smitte bærte av 2. Enten ved å ta i ørene eller å bruke så-stang. Den var ca. 1½ m. lang og hadde tre, som ble stukket inn i ørene på vasssain. På endene av furbrett var knaster, så ikke stanga skulle gli. Feste mellom stanga og furbrett var jernhempser.

3. Å bruke ski til å skyve på var ukjent her.

4. Her er almindelig, at den som har tid kører vænn; men det blir nok mest kona.

5. Idag er vænnjumper og spring ganske almindelig, men det er nok endel som må bare vænn til både kjøkken og fjøs.

Par med normal vænnføring forekommer ikke kjøring av vænn.

3556

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING